

autonomní a nedovolává se předpisu toho, aby odůvodnil možnost změnit i rozhodnutí zem. úřadu v neprospěch st-lův; nelze proto také vycházeti z názoru, že by bylo bývalo povinností stížnosti, aby k zamezení prekluse uplatňovala i námitky proti přípustnosti použití § 151 odst. 7 plat. zák. (srov. Boh. A 11.554/34).

Bylo proto nař. rozhodnutí, pokud jím byly st-li přiznány požitky nižší, než jaké mu byly přiznány výměrem zem. úřadu v Praze ze 13. března 1930, zrušiti pro nezákonnost, kdežto v ostatních směrech slušelo stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 11.920.

O b e c n í p o p l a t k y: Neodporuje ustanovením § 128 úst. listiny o rovnosti všech občanů, vybírá-li obec od majitelů nájemních aut poplatek ze stanoviště.

(Nález ze dne 16. května 1935 č. 15.897/35.)

V ě c: František G. v R. proti okresnímu úřadu v Rumburku o poplatek ze stanoviště.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: St-li byl starostou města R. 10. září 1932 předepsán poplatek za přenechání stanoviště pro jeho auto ve výši 50 Kč. Odvolání st-le, popírající oprávnění obce vybíratí zmíněný poplatek, bylo městským zastupitelstvem v R. a v cestě instanční nař. rozhodnutím zamítnuto v podstatě z důvodu, že pravidla o vybírání poplatků za přenechání stanovišť majitelům koncesí námezdních aut s veřejným stanovištěm byla obecním zastupitelstvem pravoplatně usnesena a vládou dne 2. května 1929 pravoplatně schválena, a podle § 1 těchto pravidel má se za přenechání k uvedenému účelu platiti poplatek 50 Kč za 1 měsíc.

O stížnosti, podané na toto rozhodnutí, uvážil nss: — — —

Stížnost vytýká, že podle § 28 zák. č. 329/21 Sb. může býti vyměřen poplatek z místa jen za trvalé zcizení veřejného statku, jako na př. postavení boudy, reklamních tabulí atd., nikoli však za propůjčení jeho pouze k přechodnému umístění auta. I majitelé soukromých aut mohou své vozy umístiti před odjezdem na náměstí v R. Užívají tedy prostranství stejným způsobem jako auta námezdní. Žádá-li se od majitelů těchto aut zvláštní poplatek, přičí se to ústavě, podle které jsou všichni občané si rovni. Nemohl proto § 28 zmocniti k vydání pravidel, kterými by jednotlivým občanům byl uložen poplatek, kdežto jiné osoby, které spadají pod stejnou skutkovou podstatu, by stejně postiženy nebyly. Takováto ustanovení byla by v rozporu s ústavou a proto zmatečná. Usnesení vlády, kterým pravidla byla schválena, jest proto nezákonné, a obec

není oprávněna podle schválených pravidel poplatků vybírat. — Nss nemohl stížnosti přisvědčiti.

Podle § 28 zák. č. 329/21 Sb. jsou obce oprávněny jakožto náhradu za užívání obecních zařízení jimi v zájmu veřejném zřizovaných a udržovaných vybírat poplatky, mezi jiným i poplatky z místa. Poplatky z místa vybírají se za přenechání užívání veřejného prostranství a zákon nijak nečiní rozdílu, zda užívání má být trvalé nebo dočasné, a neomezuje, jak stížnosti míní, právo obce, aby poplatků za používání prostranství — k němuž patří i poplatek v daném případě obcí vybíraný — vybírala pouze v těch případech, kdy se užívá veřejného prostranství trvale.

Stížnost nemůže důvodně namítati ani, že dávková pravidla se přičítá ustanovení § 128 úst. listiny o rovnosti všech občanů. I kdyby bylo možno ustanovení to pokládati za právní normu bezprostředně působící, z níž jednotlivci mohou přímo vyvozovati subj. právo, neměl by st-l pravdu. Smysl ustanovení toho jest jen ten, že nelze s jednotlivci za stejných skutkových předpokladů nakládati různě. Zásadě té by se přičítalo ovšem, kdyby dávka ze stanoviště byla zavedena jen pro některé určité majitele námezdních aut, nikoliv pro jiné, u nichž by byly stejné skutkové předpoklady, neodporuje jí však, postihuje-li obec onou dávkou celou skupinu majitelů námezdních aut, určenou objektivními znaky, a nikoli majitele aut soukromých, u nichž těchto objektivních znaků není.

Proto nemohl nss uznati, že by pravidla schválená vládou dne 2. května 1929 neodpovídala zákonu.

Č. 11.921.

Obecní poplatky: * Poplatek za užívání obecního zařízení (§ 28 zák. č. 329/1921 Sb. — na př. vodné —) nelze vybírat, dokud zařízení to (na př. vodovod) není zřízeno a veřejnému užívání odevzdáno.

(Nález ze dne 16. května 1935 č. 15.898/35.)

V ě c: Jan K. v H. (adv. Dr. Erich Schicketanz z Prahy) proti okresnímu úřadu v Rumburku (za zúč. obec H. adv. Dr. Egon Schwelb z Prahy) o všeobecné vodné.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-li bylo z jeho domu v H. na druhé pololetí roku 1932 předepsáno všeobecné vodné. Odvolání byla obecním zastupitelstvem v H. a v další cestě instanční nař. rozhodnutím zamítnuta, při čemž žal. úřad opřel se v podstatě o tyto důvody: Strana namítá, že vybírání všeobecného vodného jest nezákonné, ježto není dána možnost odbírat vodu z veřejného vodovodu, poněvadž veřejný vodovod dosud neexistuje, resp. nebyl dosud veřejnému užívání odevzdán. Při této námítce vy-